

KEKIĆ, Petar
Former Yugoslavia Witnesses Documentation Project
Serbian
RG-50.585*0028

Box 1, Tape 1

U ovom intervjuu Petar Kekić iz Čuruga u Vojvodini prisjeća se mađarske okupacije tijekom ratnih godina, detaljno opisuje stradanje nemađarskog stanovništva u zloglasnoj „Raciji“ 1942. godine, objašnjava kako je preživio i govori o životu s djedom i bakom nakon gubitka roditelja i sestre.

[00:] 00:30:00 – [00:] 09:19:59

Predstavlja se: ime i prezime, datum i mjesto rođenja; prisjeća se početka rata u svome kraju; opisuje ulazak mađarskih trupa u Čurug u jesen '41, ne sjeća se datuma; opisuje uniforme mađarskih vojnika i raspored policijskih patrola koje ograničavaju kretanje; govori o instalaciji civilne vlasti koju čine predstavnici mađarske manjine u Čurugu; nabraja članove obitelji: otac (bivši policijski službenik), majka, sestra i rođak koji je ostao bez roditelja pa ga je njegov otac usvojio; spominje ubojstva srpskih civila na dan ulaska mađarske vojske; tvrdi da su kasnija pojedinačna ubojstva počinili Mađarski civili; opisuje dolazak policije i vojske u svoj dom tijekom noći; objašnjava kako su tražili njegovog rođaka koji je bio član Komunističke partije, ali rođak je pobjegao i priključio se partizanima.

[00:] 09:20:00 – [00:] 18:29:24

Opisuje kako su umjesto rođaka uhitili oca i zadržali ga jedan u zatvoru; govori kako su im u dom provalili i članovi policije i vojske te opisuje njihove uniforme; opisuje drugo uhićenje oca oko pola godine kasnije; tvrdi da ne zna je li prije „Racije“ bilo uhićenja i ubojstava civila; nabraja ostale nacionalne manjine u Čurugu: Nijemci, Rusini, Romi, Židovi; kaže da su Židovi progonjeni i odvedeni u logore te da je mnogo Roma stradalo tijekom „Racije“.

[00:] 18:29:25 – [00:] 27:00:09

Prisjeća se seoskog trgovca **Silvera** koji je bio Židov; objašnjava kako se znalo tko je koje nacionalnosti; opisuje način života Romske zajednice; kaže da su Romi i Židovi vjerojatno odvođeni i prije „Racije“; opisuje uhićenje oca 5.1.1942 kojega je tada posljednji put vidio; govori o ograničenju kretanja za nemađarsko stanovništvo; opisuje kako 7.1.1942 policija dolazi i odvodi majku i djecu u mjesno skladište za žito; kaže da je s policijom došao i mađarski civil **Petar**, obućar iz susjedstva majčina oca koji je poznavao obitelj; opisuje odvođenje u skladište u kojem je, kada su došli, već bilo oko 200 ljudi.

[00:] 27:00:10 – [00:] 36:33:06

Prisjeća se incidenta s mladom ženom koja se onesvijestila nakon što je jedan od stražara udario njezinu bebu; objašnjava kako su skladište čuvali pijani i naoružani civili koji su se izmjenjivali na straži, prozivali zatvorene, hodali kroz skladište i tukli ljude; kaže da se vojska nije upilitala; govori da su stražari bili mjesni civili koje on nije poznavao, ali tvrdi da postoje svjedoci koji su ih prepoznali; opisuje kako revoltirani ljudi u jednom trenutku počinju pjevati „Roždestvo“, ali ih stražari ubrzo ušutkaju udarcima; govori kako stražari kasno navečer unose u skladište stol s mitraljezom i pucaju po narodu, no on preživljava; opisuje iznošenje i utovar leševa na kola ispred skladišta; govori o vojniku koji ga je izveo iz skladišta (vojnik nepoznata imena poslije rata navodno ostao u Čurugu i oženio se Srpskinjom) i odveo do dvorišta općine gdje ga želete ubiti, ali nepoznata osoba ga poštedi i uvede u zgradu općine.

[00:] 36:33:07 – [00:] 44:53:15

Opisuje kretanje po zgradi općine, pijane vojnike koji spavaju oko velikog stola, susret s nepoznatim Mađarom koji ga odvodi na počinak u sobu za kurire, ali ne spava nego s prozora sobe gleda u dvorište gdje vojska i civili ispituju, tuku i streljaju ljude; opisuje susret s jednim od kurira koji ga izvodi iz zgrade gdje ga netko ponovno namjerava streljati, ali nepoznata osoba ga ponovno brani.

[00:] 44:53:16 – [00:] 53:02:13

Opisuje povratak u zgradu i susret s poznatim kurirom, dobrim prijateljem majčina oca koji za njega na licu mjesta izrađuje nekakav dokument (vjerojatno neka vrsta propusnice za kretanje mjestom) i odvodi ga djedu gdje živi idućih 6 mjeseci; objašnjava kako je nakon odvođenja oca i majke roditeljska kuća bila zapečaćena, ali je vlasti početkom ljeta želete predati najbližoj živućoj rodbini; govori kako s djedom i bakom useljava u opljačkan roditeljski dom gdje žive do kraja rata; objašnjava da su majka i sestra ubijene tijekom „Racije“ u skladištu, a otac je ubijen u zgradi osnovne škole (tzv. „Velika škola“), gdje je, kako tvrde svjedoci, isto počinjen masakr; ukazuje na službene zapise sa saslušavanja nakon oslobođenja u kojima su detaljno opisani zločini tijekom „Racije“, npr. u Muzeju Vojvodine.

[00:] 53:02:14 – [01:] 01:30:00

Rekapitulira događaje u skladištu nakon pucnjave, incident s pjevanjem božićne pjesme i zločine koje je vidio u dvorištu općinske zgrade; tvrdi da ne zna identitet nijednog počinitelja; kaže da su leševi iz skladišta bačeni u rijeku Tisu, ali to nije video; objašnjava kako su Mađari nakon oslobođenja uhićeni i saslušavani, a zatim pogubljeni ili protjerani.